

N:o 6.

Ank. till Riksd. kansli den 11 mars 1892, kl. 4 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatsens femte hufvudtitel, omfattande anslagen till sjöförsvaret.
(1:a U. A.)

Ordinarie anslag.

Aflöning för flottans corpser och stater.

1:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att det i nu gällande riksstat till aflöning för flottans corpser och stater anvisade anslag å 1,579,734 kronor måtte förhöjas dels med det för år 1893 till förändrad organisation af sjömanscorpsern erforderliga belopp, 66,000 kronor, dels ock med de till 1:a repetitionskursen för reservofficerare behöfliga 2,200 kronor, eller till 1,647,934 kronor.

Till aflöning för flottans corpser och stater äro för innevarande år anvisade:

Aflöning för
flottans corpser och stater.
[1—3.]

dels det härför å ordinarie stat uppförda anslag...	kronor	1,579,734: —
dels det till ersättning för vakanta rusthållsnummer i Blekinge län och Södra Møre härad af Kalmar län likaledes å ordinarie stat uppförda anslag.....	»	114,000: —
dels ock å extra stat till genomförande af senast beslutade lönereglering för flottan beviljade ..	»	50,000: —
		eller tillhopa kronor 1,743,734: —

Härutöfver erfordras, enligt hvad i det statsverkspropositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver sjöförvarsärenden den 13 januari 1892 meddelas för en del af sjömanscorpser, som under år 1893 skall uppsättas, 66,000 kronor.

Enligt det af 1887 års riksdag godkända förslaget för utbildande af reservbefäl skulle reservofficer i flottan efter genomgången 1-årig militärkurs å nyo genomgå två särskilda repetitionskurser, hvardera beräknad till en kostnad af 2,200 kronor för hvarje årsklass, hvilket belopp Riksdagen ock beviljat; och då nu de år 1888 antagna reservofficerarne borde under år 1893 undergå första repetitionskursen, erfordrades att Riksdagen anvisade härför nödiga, redan beviljade 2,200 kronor.

Den tillökning, som för år 1893 borde ega rum i aflöningsanslaget, uppginge således till 68,200 kronor.

Då de af Kongl. Maj:t nu föreslagna förhöjningar uti anslaget till aflöning för flottans corpser och stater endast äro en följd af Riksdagens år 1887 fattade beslut, hemställer utskottet,

att, med bifall till Kongl. Maj:ts förslag, det i nu gällande riksstat till aflöning för flottans corpser och stater anvisade anslag å 1,579,734 kronor må höjas *dels* med det för år 1893 till förändrad organisation af sjömanscorpser erforderliga belopp, 66,000 kronor, och *dels* med det till 1:a repetitionskursen för reservofficerare behöfliga belopp af 2,200 kronor, eller till 1,647,934 kronor.

2:o. Kongl. Maj:t har vidare under samma anslagstitel föreslagit, att hvad af anslaget till vakanta rusthållsnummer i Blekinge län och

Södra Möre härad af Kalmar län icke redan på grund af 1872 och 1876 årens riksdagsbeslut borde inräknas bland tillgångarne till aflöning för flottans corpser och stater må likasom föregående år för fyllande af behovet under denna anslagstitel under år 1893 användas.

Utskottet har ansett sig här böra i minnet återkalla tillkomsten af ofvannämnda anslag till ersättning för vakanta rusthållsnummer i Blekinge län och Södra Möre härad, hvilket anslag i gällande rikstat är uppfördt till 114,000 kronor.

År 1872 medgaf Riksdagen att, intill dess Kongl. Maj:t kunde finna skäligt att annorlunda förordna, båtsmansnummer inom så väl Blekinge län som Södra Möre härad af Kalmar län finge, i den mån de genom båtsmäns afgang blefve lediga, dock ej inom någon socken öfver halfva antalet, sättas på vakans för en tid af tio år, derest rusthållarne förklarade sig villiga att erlægga en efter bestämda grunder beräknad vakansafgift; och skulle de inflytande vakansafgifterna ingå till statsverket för att användas till förökande antingen af flottans matroscorps eller varfvens arbetsstyrka, på sätt af Kongl. Maj:t kunde varda bestämdt.

Sedan Kongl. Maj:t den 27 augusti 1875 med anledning deraf förordnat, att aflöningskostnaden, uppgående till omkring 70,000 kronor, för de samma dag uppsatta eldare- och handtverkskompanierna skulle bestridas af dessa medel, hvilka då uppgingo till 75,000 kronor om året, beslöt 1876 års Riksdag, med anledning af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, ny lönereglering för flottans corpser och stater samt upptog ifrågavarande vakansafgifter till belopp af 75,000 kronor såsom tillgång till löneregleringens genomförande, för hvilket ändamål Riksdagen derjemte anvisade ett extra anslag af 50,304 kronor.

Vid 1877 års riksdag fullständigades 1876 års lönereglering genom föreskrifterna om half dagaflöning för officerare, som icke äro kommanderade till tjenstgöring, och om inqvarteringsbidrag till officerare i tjenstgöring vid stationerna; och medgaf Riksdagen, att till bestridande af kostnaderna härför skulle för år 1878 få användas hvad af inflytande vakansafgifter öfversköte de 75,000 kronor, som redan till aflöningen borde utgå. Sedermera har Riksdagen hvarje år till och med år 1884 gjort sådant medgifvande för nästföljande år, hvarigenom hela beloppet af vakansafgifterna i Blekinge och Södra Möre alltjemt anlåtats för aflöningen.

Då statsverket på grund af 1884 års Riksdags beslut skulle med år 1885 öfvertaga anskaffande och underhåll af de båtsmansbeklädningen tillhörande småpersedlarne och kappsäcken, och de vakanta båtsmans-

rusthållen erhålla en motsvarande lindring genom vakansafgiftens nedläggning med en tiondedel, hvarigenom de till femte hufvudtiteln ingående vakansafgifter komme att minskas med en tiondedel, beslöt 1885 års Riksdag att, mot det att vakansafgifterna af de på tioårig vakans ställda båtsmansrusthållsnummer i Blekinge län och Södra Möre härad af Kalmar län bland statsverkets inkomster upptoges, ett anslag å ordinarie stat skulle uppföras till belopp af 114,000 kronor med titel »ersättning för vakanta rusthållsnummer i Blekinge län och Södra Möre härad af Kalmar län», hvarjemte Riksdagen, i likhet med hvad angående *vakansafgifterna* förut skett, medgaf att hvad af *detta anslag* icke redan på grund af 1872 års Riksdags beslut borde inräknas bland tillgångarne till aflöning för flottans corpser och stater måtte för genomförande af den år 1876 beslutade löneregleringen under år 1886 användas; och har Riksdagen sedan dess hvarje år gjort sådant medgifvande för nästföljande år.

Då emellertid år 1887 organisationen af den nya sjömanscorpser genomfördes, beräknades såsom tillgång dertill samtliga båtsmansvakansafgifterna (således jemväl ifrågavarande tio-års-vakanser) till ett uppskattadt värde af 618,180 kronor, och beviljade Riksdagen, med det vilkor att båtsmanshållet sattes på vakans, ett deremot svarande anslag. I det godkända organisationsförslaget ingick jemväl, såsom synes af statsrådsprotokollet öfver sjöförvarsärenden den 31 december 1886 (sid. 38) och den dervid fogade tablå (Bil. D), att i den mån som genom afgang på nya reservstaten och indragningsstaten det ordinarie aflöningsanslaget blefve för de enligt 1876 års lönereglering bestämda nya lönerna tillräckligt, skulle behovet af ifrågavarande anslag å 114,000 kronor småningom minskas; och sedan hela det för nämnda stater beräknade aflöningsbelopp 120,181 kronor blifvit disponibelt, hvilket beräknades inträffa efter 8 år, erfordrades af anslaget å 114,000 kronor icke mer än 43,819 kronor. Denna i utsigt ställda minskning af detta anslag har emellertid blifvit uppskjuten till följd deraf att Riksdagen samma år beslöt, att de genom uppkommande ledigheter å ofvannämnda stater likasom äfven å permanenta reservstaten disponibla löneförmåner intill visst belopp skulle få användas till en af Kongl. Maj:t föreslagen tillökning af antalet officerare vid flottan.

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

3:o. Kongl. Maj:t har slutligen under samma anslagstitel föreslagit, att i öfrigt ett anslag af 50,000 kronor till genomförande af senast beslutade lönereglering för flottan måtte å extra stat för år 1893 anvisas att gemensamt med anslaget till aflöning för flottans corpser och stater redovisas.

I afseende på behovet af förenämnda extra anslag har departementschefen i statsrådsprotokollet (sid. 2) erinrat, att detta anslag, som vore afsedt till genomförande af senast beslutade lönereglering för flottan, vore behöfligt ända till dess de på reserv- och indragningsstaterna uppkommande lönebesparingar uppgått till det belopp af 114,000 kronor, som af dessa besparingar anvisats för officerscorpsets tillökning; och då nämnda besparingar hittills allenast lemnat en tillgång för berörda ändamål af 91,086 kronor 66 öre, erfordrades ifrågavarande extra anslag äfven för år 1893.

Då alltså först sedan genom fortsatt afgang å sistnämnda stater ett ytterligare belopp af 22,913 kronor 34 öre blifvit för den beslutade officerstillökningen tillgängligt, minskning och slutlig indragning af förevarande anslag kan ega rum, får utskottet hemställa,

att Riksdagen må till genomförande af senast beslutade lönereglering för flottan å extra stat för år 1893 anvisa ett anslag af 50,000 kronor att gemensamt med anslaget till aflöning för flottans corpser och stater redovisas.

Uppsättning af en fästningsartillericorps för sjöbefästningarne vid Karlskrona.

4:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att Riksdagen för uppsättande af en fästningsartillericorps, afsedd för sjöbefästningarne vid Karlskrona, måtte med godkännande af de för samma corps uppgjorda, vid statsrådsprotokollet öfver sjöförsvarsärenden den 13 januari 1892 fogade stater (bil. A—D) på ordinarie stat anvisa ett *förslagsanslag* högst af 189,600 kronor.

Angående en
fästnings-
artillericorps
vid Karls-
krona.
[4.]

Uti en inom Andra Kammaren af herr *G. Eriksson* i Mörviken m. fl. väckt motion (n:o 139), hvilken utskottet, så vidt den rör denna punkt, ansett sig böra i detta sammanhang behandla, har yrkats,

att alla de af Kongl. Maj:t begärda anslag på 4:de hufvudtiteln, hvars beviljande gjorts till vilkor för afskrifning af grundskatter och lindring i rustnings- och roteringsbesvären, äfvensom det i punkt 4 under 5:te hufvudtiteln begärda anslag måtte af Riksdagen bifallas endast under uttryckliga vilkor:

a) att nuvarande rust- och rotehållet från och med år 1893 och i mån af afgång ställdes på vakans mot erläggande af de vakansafgifter, som motsvarade värdet af och funnes regements- eller corpsvis angifna i lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885, och att de inflytande vakansmedlen finge af Kongl. Maj:t användas för det ändamål, som i af motionärerna särskildt afgifven motion (n:o 138) antyddes;

b) att lindring i rustnings- och roteringsbesvären, motsvarande de här ofvan angifna vakansbeloppen, tillgodokomme rust- och rotehallare på sätt Kongl. Maj:t i sin till denna Riksdag afgifna proposition n:o 6 föreslagit; och

c) att grundskatterna jemväl afskrefves på sätt och under den tid Kongl. Maj:t i proposition n:o 3 till Riksdagen hemställt.

Enligt hvad af statsrådsprotokollet inhemtas å sid. 3, har departementschefen vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t till en början erinrat, hurusom 1871 års Riksdag, på Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, beslöt att dåvarande marinregementet, som, jemte uppehållande af garnisonstjensten i Karlskrona, hufvudsakligen var afsedt för sjöbefästningarnes försvar, med 1872 års ingång skulle från sjö- till landtförsvaret öfverflyttas och i sammanhang dermed det för nämnda regemente förut utgående anslag 248,228 kronor 42 öre jemväl från femte till fjerde hufvudtiteln öfverflyttas, samt regementet derefter så fort ske kunde indragas, och de medel, som genom indragningen blefve disponibla, till statsverket ingå.

Såsom ersättning för den sjöförsvaret sålunda frantagna truppstyrka hade Kongl. Maj:t år 1872 befalt, att garnisonstjenstgöringen i Karlskrona skulle bestridas af en kommendering af armén, hvarjemte år 1877 af Kongl. Maj:t faststälts en besättningslista för sjöbefästningarne, enligt hvilken krigsbesättningen, förutom 10 officerare, 23 underofficerare och 451 man af flottan, skulle utgöras af 40 officerare, 106 underofficerare och 1,264 man af armén, hvilken besättningslista sedan legat till grund för så väl kommendantens å sjöbefästningarne förslag till fördelning af besättningen å nämnda fästningar och 1882 års sjöförsvarskomité's beräkningar rörande flottans personalbehof, som ock för de värfvade fäst-

ningskompaniernas styrka i det af Riksdagen år 1887 antagna förslaget till ny organisation af sjömanscorpsen.

Enligt den för armén år 1890 fastställda mobiliseringsplanen hade visserligen en betydande och ökad styrka blifvit afsedd för det rörliga försvaret af Karlskronas vidsträckta försvarslinier; men af hela den i 1877 års besättningslista för sjöbefästningarnes till bemanning bestämda personal af armén, hvilken, såsom här ofvan nämnts, vore afsedd att ersätta det till landförsvaret öfverflyttade marinregementet, hade ingen enda man tilldelats nämnda fästningar, och hade försvaret ej allenast af desamma utan äfven delvis af landtfronten vid Oscarsvärns-linierna liksom sedan år 1889 jemväl garnisonstjensten i Karlskrona öfverlemnats åt flottan.

Sedan första steget till uppsättande af en särskild fästningsartilleri-corps vid flottan år 1887 blifvit taget genom uppsättande af två värfvade fästningsartillerikompanier, hade detta manskaps utbildning blifvit ledd af flottans befäl och underbefäl; men då desamma ofta måste ombytas och man i öfrigt icke kunde af hvar och en bland dem, jemte förfarenhet i deras egentliga redan i och för sig mångsidiga yrke, jemväl fordra de kunskaper och den erfarenhet, som fästningsartilleriets rätta användande numera kräfde, och hvartill erfordrades särskild grundlig utbildning, måste följderna blifva att, om dermed skulle fortfara, öfningarna komme att lida, på samma gång som brist i den för sjötjensten afsedda och erforderliga personalen uppstode.

Med den oerhörda utveckling, som inom artilleriets område under senare tider egt rum, borde äfven vara uppenbart, att den styrka af armén, som enligt 1877 års krigsbesättningslista bestämdes för sjöbefästningarnes bemanning och som hufvudsakligen skulle uttagas af infanteriet, om den äfven med tillhjälp af ett mindre antal öfvadt befäl, underbefäl och förhandsmän kunde anses någorlunda tillfredsställande såsom servis för de äldre slätborrade kanonerna, numera likväl måste anses olämplig för betjenande af den nyare artillerimaterielen, och detta i än högre grad än flottans befäl, underbefäl och manskap, hvilka ju alltid vore hemmastadda i handterandet af de moderna fartygspjeserna.

Förenämnda betydliga styrka af armén hade därför, såsom ofvan nämnts, och på goda grunder enligt 1890 års mobiliseringsplan i stället för att fortfarande tillhöra sjöbefästningarnes bemanning afsetts för det rörliga försvaret af öarne och landtfronten vid Oscarsvärns-linierna, och hären kunde sålunda icke anses lemna den kontingent af sjöbefästningarnes bemanning, som enligt 1877 års besättningslista skulle lemnas af densamma.

Häraf ansåge departementschefen framgå, att en högst betänklig brist uppkommit i den till sjelfva sjöbefästningarnes försvar erforderliga styrkan, åtminstone hvad anginge befäl, underbefäl och förhandsmanskap, hvilken brist, hvars fyllande vore af yttersta vigt, syntes endast på fullt lämpligt sätt kunna afhjelpas genom uppsättande af en särskild fästningsartillericorps.

Redan den år 1878 tillsatta komité, som bland annat hade åliggandet att uppgöra en plan för Karlskronas försättande i fullständigt försvarsskick, hade framhållit den befintliga bristen på artilleribemanning för befästningarne och föreslagit uppsättandet af en särskild artillericorps af 48 officerare, 57 underofficerare, 806 konstaplar och stamartillerister samt 1,758 man beväring.

Vid hären hade äfven behovet af att skilja fält- och fästningsartilleriet redan länge gjort sig gällande, hvarför också Riksdagen år 1888 beviljat medel för uppsättande af en fästningsartilleribataljon å Vaxholm—Oscar-Fredriksborg, och minst lika goda skäl förefunnes för att sjöbefästningarne vid Karlskrona måtte erhålla sin särskilda, för artilleriets betjenande afsedda personal.

Det vore äfven uppenbart, att, om de dyrbara befästningarne vid Karlskrona skulle motsvara sitt ändamål, för deras bemannande äfven måste kunna påräknas en i sitt yrke öfvad och hemmastadd personal, hvilken därför redan under fredstid måste erhålla en fullständig utbildning, hvartill återigen erfordrades en permanent och skicklig befäls- och underbefälspersonal, hvilken förutom af de skäl, som redan blifvit anförda, desto mindre kunde erhållas från flottan, som derigenom en betänklig brist skulle uppstå i den egentliga sjökrigsmaterielens bemanning, hvilket äfven bekräftades af senaste i flottans stab uppgjorda mobiliseringsplan för sjöförsvaret. Af denna framginge nemligen att, förutom det till förhyrda fartygs bemannande erforderliga befäl och underbefäl, som åtminstone till största delen ansetts kunna tagas ur de värnpligtiges led, och sedan nödigt befäl och underbefäl beräknats för krigsfartygen och minlinierna samt flottans stationer och varf m. m. — hvarvid äfven reservbefälet samt de högsta klassernas sjökadetter tagits i anspråk, och ingen reserv för sjuka eller af annan anledning uteblifna medtagits i beräkningen — endast 14 officerare återstode (och på underofficerare vore det brist) till artilleribemanning å fästningarne och öarne, hvartill enligt sistberörda mobiliseringsplan skulle erfordrats 49 officerare och 138 underofficerare.

Under sådana förhållanden och då det naturligtvis vore af största vigt, att för försvaret af flottans hufvudstation dess befästningar vid

mobilisering ej saknade lämplig, utbildad artilleribemanning, vore det sålunda af behovet högeligen påkalladt, att en fästningsartillericorps med egen befäls- och underbefälskader uppsattes.

Departementschefen, som med anledning deraf låtit öfverkommendanten i Karlskrona uppgöra förslag, bland annat, angående för sjöbefästningarnes bemanning erforderligt befäl och underbefäl, rörande hvilket förslag utskottet får hänvisa till statsrådsprotokollet (sid. 6 och 7), har ansett att den ifrågasatta fästningsartillericorpsen, förutom af den i 1887 års organisation af sjömanscorpsen bestämda fästningsartilleriafdelning af 400 man värfvadts manskap, borde utgöras af:

26 officerare, nemligen:

- 1 öfverste (kommendant å Kungsholms fästning),
- 1 öfverstelöjtnant (kommendant å Vestra Hästholmen),
- 1 major,
- 4 kaptener af 1:a klass,
- 4 » » 2:a »
- 10 löjtnanter och
- 5 underlöjtnanter;

24 underofficerare, nemligen:

- 8 underofficerare af 1:a graden och
- 16 » » 2:a »

30 underofficerskorporaler samt 70 första klassens sjömän;

hvarjemte en bataljonsläkare samt en fästningsintendent icke kunde undvaras, och ansåge departementschefen, att den föreslagna fästningsartillericorpsen så sammansatt nöjaktigt skulle motsvara det med densamma afsedda ändamålet.

För att befordras till löjtnant skulle erfordras att hafva genomgått artilleri- och ingeniörhögskolan.

Då meningen vore att, för att åtminstone kunna påräkna öfvadt manskap för Oscarsvärns-linierna och öarne, det antal värnpligtige, som ansåges behöfligt för att vid mobilisering erhålla härför erforderlig manskapsstyrka, årligen borde öfvas å sjöbefästningarne, och detta antal kunde beräknas till minst lika stort som det på sjelfva fästningarne af öfverkommendanten beräknade, hade departementschefen ansett, att 500 man värnpligtige årligen borde å sjöbefästningarne inkallas och öfvas.

Af förenämnda befälsstyrka skulle 13 officerare och samtliga underbefäl och förhandsmanskap jemte en förste bataljonsläkare och en regementsintendent vara i ständig tjenstgöring. De öfriga officerarne skulle inkallas till fästningarne i och för de värnpligtiges öfvande under de tider af året sådan öfning påginge samt i öfrigt, med undantag för dem,

som genomginge artilleri- och ingenjörhögskolan, vara skyldiga att i öfverensstämmelse med i kommandoväg gifna bestämmelser tjenstgöra i öfverstyrelsen och vid artilleridepartementen å flottans stationer, och hela personalen sålunda erhålla full sysselsättning hela året om.

Vid beräkning af kostnaderna för uppsättningen af ifrågavarande fästningsartillericorps hade departementschefen ansett, att aflöningen borde bestämmas efter enahanda grunder som de för flottans personal gällande, dels emedan meningen vore att rekrytera befäl och underbefäl från flottan, dels ock emedan aflöningsförmånerna för den nya corpsens fasta stam borde utgå efter enahanda bestämmelser, som gälde för den värfvade delen af samma stam, och det i öfrigt komme att medföra stora svårigheter att rekrytera en trupp, förlagd ute i hafsbandet och utan tillfälle till några förströelser, om manskapet vore sämre aflönadt än deras vederlikar i det närbelägna Karlskrona.

Hela kostnaden skulle då, på sätt vid statsrådsprotokollet fogade promemoria och förslagsstater utvisade, uppgå till ett belopp af 189,600 kronor, hvaraf till aflöning 154,900 kronor, till beklädnad 11,700 kronor, till naturaunderhåll 22,000 kronor och till diverse behof 1,000 kronor.

De officerare, som blefve beordrade att tjenstgöra i öfverstyrelsen och vid flottans stationer äfvensom de som genomginge artilleri- och ingenjörhögskolan, borde under denna tid jemväl vara berättigade till inqvarteringsersättning, hvilken borde utgå i likhet med hvad för flottans officerare under tjenstgöring vore medgifvet, och kunde kostnaden härför under den tid corpsen vore under uppsättning bestridas af det för aflöningen beräknade belopp.

För fästningsartillericorpsens inqvarterande och öfning skulle de byggnader å Kungsholms fästning delvis tagas i anspråk, om hvilkas uppförande för den flottan tillhörande beväring, som der vore afsedd att öfvas, Kongl. Maj:t i punkt 23 under denna hufvudtitel gjort framställning.

Då uppsättningen af den nya corpsen icke kunde ske på en gång utan efter hand, i mån som den erforderliga personalen kunde erhållas, behöfde de för densamma nödiga anslag icke till hela deras belopp under de första åren anlitas. De syntes departementschefen därför icke böra nu begäras såsom förhöjning i de ordinarie anslagstitlar, på hvilka de eljest skulle och framdeles borde fördelas, utan såsom ett enda *förslagsanslag högst*, hvarigenom kostnaden noga begränsades till det verkliga behovet.

Lika med departementschefen har utskottet ansett en särskild fästningsartillericorps för de dyrbara sjöbefästningarne vid Karlskrona vara af behovet påkallad. Emot den föreslagna organisationen af en sådan

corps har utskottet icke heller haft något att erinra. I ett afseende har dock utskottet i förevarande fråga haft en från Kongl. Maj:ts afvikande mening. Kongl. Maj:t har nemligen, såsom i punkten 21:o af detta utlåtande omförmäles, i statsverkspropositionen under punkt 23 af denna hufvudtitel äskat särskildt extra anslag till uppförande af de för denna corps och de 500 man värnpligtige, som vid corpsen skulle få sin öfning, erforderliga byggnader och föreslagit, att anslaget till corpsen skulle utgå såsom *förslagsanslag högst*; men utskottet har deremot funnit lämpligare att, i likhet med hvad egt rum vid uppsättande af nya trupper inom armén, det för uppsättningen anvisade anslaget under uppsättningstiden jemväl användes för bestridande af utgifter för nödiga byggnader och öfriga med organisationens genomförande förenade utgifter, i hvilken händelse anslaget lämpligen bör under uppsättningstiden erhålla reservationsanslags natur.

Med anledning häraf får utskottet, som anser att förevarande fråga bör afgöras oberoende af de af herr G. Eriksson m. fl. i ofvannämnda motion uppställda vilkor, hemställa,

att, utan afseende å herr G. Erikssons m. fl. motion i denna del, Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas:

a) att Riksdagen för uppsättande af en fästningsartillericorps, afsedd för sjöbefästningarne vid Karlskrona, med godkännande af de för samma corps uppgjorda, vid statsrådsprotokollet öfver sjöförsvarsärenden den 13 januari 1892 fogade stater (bil. A—D), på ordinarie stat anvisar ett reservationsanslag af 189,600 kronor; samt

b) att Riksdagen medgifver, att å anslaget uppkommande reservationer må af Kongl. Maj:t få disponeras för bestridande af kostnader för uppförande af för corpsen erforderliga byggnader och öfriga med organisationens genomförande förenade utgifter.

Beklädnad åt sjömans- och skeppsgossecorpserna.

5:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att de besparingar, som under år 1893 kunde å reservationsanslaget till beklädnad åt sjömans- och skeppsgossecorpserna beredas, måtte, i den mån de icke erfordrades till täckande af öfverbetalningar å detta reservationsanslag, få användas

Angående anslaget till beklädnad åt sjömans- och skeppsgossecorpserna.

till godtgörande af eller afbetalning å den brist, som å anslaget uppkommit, innan detsamma erhållit reservationsanslags natur.

Jemte erinran om detta anslags tillkomst samt hurusom Riksdagen allt sedan år 1888 medgifvit, att de besparingar, som å anslaget kunde beredas, måtte få användas till utjemnande af den brist, som å anslaget uppkommit, innan detsamma erhållit reservationsanslags natur, har departementschefen i förenämnda statsrådsprotokoll meddelat, att berörda brist, som vid 1887 års slut utgjorde 14,139 kronor 68 öre, icke efter sistnämnda år minskats, emedan några besparingar å anslaget icke kunnat beredas. Då vid 1887 års riksdag den nya organisationen af sjömanscorpsen genomfördes, gjordes nemligen ingen förändring i anslaget till beklädnaden, enär efter verkställda beräkningar ansetts, att detsamma borde blifva för den nya corpsens beklädnad fullt tillräckligt. Under öfvergångstiden hade det emellertid visat sig, att, emedan afgången på båtsmanshållet icke motsvarat den uppsatta styrkan af den nya sjömanscorpsen, anslaget, som sålunda måste tagas i anspråk för såväl nyanskaffning af beklädnad åt det nyantagna manskapet som komplettering och underhåll af beklädnaden åt båtsmännen, icke härför varit fullt tillräckligt, utan att brister under såväl år 1888 som år 1890 å detsamma uppstått, men då dessa brister helt visst komme att framdeles af uppkommande besparingar på anslaget täckas, hade departementschefen icke ansett detta tillfälliga, nödtvungna öfverskridande af anslaget böra föranleda någon framställning om förhöjning deri, utan att i stället genom meddelade föreskrifter om minskad uppfordring af båtsmän ett fortsatt öfverskridande af anslaget skulle kunna i möjligaste mån förebyggas. Då på sådant sätt besparingar å anslaget för år 1893 möjligen skulle kunna beredas, ansåge han desamma, i den mån de icke erfordrades till betäckande af bristerna å reservationsanslaget, böra få användas till utjemnande af bristen å det gamla förslagsanslaget.

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna.

Angående anslaget till lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna.

6:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att förslagsanslaget till lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna, nu 60,000 kronor, måtte höjas med 6,600 kronor till 66,600 kronor.

[6.]

Såsom af statsrådsprotokollet framgår, å sid. 12, är denna hemställan gjord under förutsättning af bifall till Kongl. Maj:ts, i sammanhang med förslag till förändringar i värnpligtslagen, gjorda framställning om ytterligare lindring i rustnings- och roteringsbesvären af tjuugo procent utaf deras uppskattade värde.

Inom Riksdagen hafva jemväl motioner blifvit väckta i fråga om ytterligare lindring i rustnings- och roteringsbesvären.

Då emellertid ett bifall till större eller mindre del af de i berörda syfte gjorda framställningar skulle inverka på förestående anslags belopp, kommer utskottet att framdeles, efter det Riksdagen fattat beslut i anledning af förenämnda förslag och motioner, hos Riksdagen göra den framställning angående detta anslag, hvartill förhållandena komma att föranleda; hvilket utskottet skolat för Riksdagen

anmäla.

Flottans nybyggnad och underhåll.

7:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att af den år 1887 medgifna förhöjning med högst 100,000 kronor i anslaget till flottans nybyggnad och underhåll måtte, utöfver det i riksstaten för år 1892 deraf anvisade belopp, 20,000 kronor, för år 1893 ytterligare uppföras 20,000 kronor samt nämnda anslag, nu 1,220,000 kronor, alltså upptagas till 1,240,000 kronor.

Angående anslaget till flottans nybyggnad och underhåll.

[7.]

Beträffande förevarande anslagsbehof inhemtas af statsrådsprotokollet, till hvilket utskottet i öfrigt får hänvisa, å sid. 13, att marinförvaltningen bland annat anhållit, att, i enlighet med 1887 års riksdagsbeslut och på grund af varfschefernas vid flottans stationer anmälda behof, ifrågavarande anslag måtte för år 1893 höjas med 18,350 kronor eller i rundt tal med 19,000 kronor till anställning af daglönare å varfven i stället för båtsmännen.

Denna anslagsförhöjning nödvändiggjordes, enligt hvad departementschefen erinrat, deraf, att tillgången på båtsmän till följd af den fortsatta vakanssättningen ytterligare nedgått sedan förra året samt bristen på arbetskrafter följaktligen ökats; och äfven om denna brist skulle kunna afhjelpas genom extra uppfordring, kunde en sådan åtgärd

desto mindre ifrågasättas, som, sedan det antal värfvadt stammanskap, som på en gång skulle vara i tjänstgöring vid stationerna och der in-quarterades, vore fylldt, kasernutrymmet redan nu vore knappt och blefve det i ännu högre grad i den mån beslutad tillökning i den fasta stammen hunne genomföras.

Ifrågavarande anslagsförhöjning vore sålunda behöflig; men ansåge departementschefen densamma böra uppföras med jemna 20,000 kronor och den af Riksdagen beslutade anvisningen till daglönares anställande för år 1893 således utgå med 40,000 kronor eller det belopp, som enligt de för organisationens genomförande gjorda beräkningarne (bil. D i 1887 års statsverksproposition) redan för innevarande år ansågs erforderligt.

Enär, såsom här ofvan förmälts, marinförvaltningen begärt, att ifrågavarande anslag måtte för berörda ändamål höjas med 18,350 kronor eller i rundt tal 19,000 kronor, och skäl icke blifvit till statsrådsprotokollet anfördt för anslagets höjande till 20,000 kronor, har utskottet ansett anslagsförhöjningen böra inskränkas till förstnämnda belopp af 19,000 kronor, hvarför utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att af den år 1887 medgifna förhöjning med högst 100,000 kronor i anslaget till flottans nybyggnad och underhåll uppföras, utöfver det i riksstaten för år 1892 deraf anvisade belopp 20,000 kronor, för år 1893 ytterligare 19,000 kronor, samt nämnda anslag, nu 1,220,000 kronor, alltså upptages till 1,239,000 kronor.

Sjöbeväringens vapenöfningar.

Angående sjö-
beväringens
vapen-
öfningar.
[8.]

8:o. Kongl. Maj:t har, under förutsättning af bifall till föreslagen tillökning i öfningstiden för värnpligtige, föreslagit, att det till sjöbeväringens vapenöfningar anvisade förslagsanslag, 72,400 kronor, måtte förhöjas med 112,600 kronor till 185,000 kronor.

Då denna Kongl. Maj:ts framställning är gjord under förutsättning af bifall till Kongl. Maj:ts i särskild proposition till Riksdagen väckta

förslag angående tillökning i öfningstiden för värnpligtige, samt jemväl åtskilliga inom Andra Kammaren i hithörande ämnen väckta motioner, afse frågor, som på förevarande anslags bestämmande hafva inflytande, kommer utskottet framdeles, efter det Riksdagen fattat beslut i anledning af Kungl. Maj:ts berörda förslag och de omförmälda motionerna, att hos Riksdagen göra den framställning angående detta anslag, hvartill förhållandena komma att föranleda; hvilket utskottet skolat för Riksdagen

anmäla.

Sjökrigsskolan.

9:o. Under denna anslagstitel har Kongl. Maj:t föreslagit:

att de vid sjökrigsskolan anstälde lektorers förmåner måtte sålunda förbättras:

a) att aflöningen i 1:a lönegraden bestämmes till 3,600 kronor, deraf lön 1,800 kronor, tjenstgöringspenningar 1,200 kronor och hyresbidrag 600 kronor;

b) att de nu utgående ålderstilläggen, hvilka skola anses såsom tillägg till den fasta lönen, må i 2:a, 3:e och 4:e lönegraderna förhöjas från 250 till 500 kronor; samt

c) att lektorerna vid sjökrigsskolan må förklaras berättigade att från allmänna indragningsstaten erhålla pension efter enahanda grunder och på samma vilkor, som äro eller varda bestämda för lektorernas vid de allmänna läroverken pensionsrätt;

att den här ofvan i punkten b) bestämda förhöjning i ålderstillägg äfven måtte medgifvas biträdande läraren i matematik;

att för beredande af ofvanberörda löneförbättring måtte utöfver de 1,300 kronor af kadetternas terminsafgifter, som enligt Riksdagens medgifvande år 1888 finge dertill användas, af Riksdagen beviljas en förhöjning af 1,860 kronor i det för sjökrigsskolan anvisade anslag, 31,040 kronor, så att detsamma komme att utgöra 32,900 kronor; äfvensom

att, vid bifall härtill, måtte såsom vilkor för åtnjutande af de förbättrade aflöningsförmånerna och af pensionsrätt stadgas:

a) att den lektor, som vill tillgodonjuta dessa förmåner, icke må jemte sin lärarebefattning vid sjökrigsskolan utöfva lärareverksamhet vid någon privat undervisningsanstalt för inträde i nämnda skola;

Angående
sjökrigs-
skolan.

[9—12.]

b) att han skall hafva anmält sig att ingå på den nya lönestaten före 1893 års början; samt

c) att han i öfrigt skall i tillämpliga delar vara underkastad de vid löneregleringarne för statens embets- och tjenstemän i allmänhet för lönernas åtnjutande fastställda vilkor.

Enär Kongl. Maj:t i statsverkspropositionen under 8:de hufvudtiteln gjort framställning angående reglering af lärarnes vid de allmänna läroverken löner och pensioner, samt, enligt utskottets åsigt, fråga om förbättring i lektoreernas vid sjökrigsskolan löne- och pensionsvilkor icke bör afgöras utan samtidigt tagen hänsyn till de löne- och pensionsförhållanden, som anses böra beredas lärarne vid de allmänna läroverken, kommer utskottet att framdeles, efter det Riksdagen fattat beslut i anledning af berörda framställning, till Riksdagen afgifva utlåtande angående förevarande fråga; hvilket utskottet skolat för Riksdagen

anmäla.

Sjökarteverket.

Angående anslaget till sjökarteverket.

[13.]

10:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att reservationsanslaget till sjökarteverket, nu 60,000 kronor, måtte höjas med 10,000 kronor till 70,000 kronor.

Denna framställning är, såsom af statsrådsprotokollet inhemtas å sid. 23, föranledd af chefens för sjökarteverket derom väckta förslag. Ifrågavarande anslag hade, såsom denne erinrat, allt sedan år 1870 utgått med ett belopp af 60,000 kronor, hvilket jemte den behållna inkomsten af försålda sjökort intill de senaste åren varit tillräckligt för att bestrida verkets samtliga utgifter, hvarjemte i allmänhet någon besparing uppstått, som blifvit använd till förnyande af ångpannor, inköp af ångslupar, med flere nödiga utgifter af mera tillfällig natur. Under de tre senaste åren hade emellertid, i följd af stigande pris på stenkol, proviant med flera förnödenheter äfvensom förhöjda aflöningar, brist uppstått, hvilken för år 1889 uppgått till 509 kronor, för år 1890 till 9,433 kronor 10 öre och hvilken för år 1891, oaktadt mättningsförrättarnes antal, till åstadkommande af nedsättning i kostnaderna, för samma år minskats från 8 till 7, borde, enligt chefens för sjökarteverket uppgift, beräknas till 6,233 kronor 22 öre. Dessa brister hade hittills visserligen kunnat täckas af reservationer å föregående års anslag, men

ådagalade likväl anslagets otillräcklighet under nuvarande förhållanden och derest mätningarne skulle fortgå i samma omfattning som den senaste tiden.

Med åberopande af förenämnda förhållanden samt under anförande att, genom att ytterligare med tvenne förminska mättningsförrättarnes och i förhållande dertill äfven besättningarnes å sjömättningsfartygen antal, jemvigt emellan inkomster och utgifter visserligen åter skulle kunna uppnås, men att, då mättningsförrättarne derigenom skulle nedgå från det förut vanliga antalet 8 till 5, arbetsprodukten äfven komme att minskas i samma förhållande, hade chefen för sjökarteverket, enär det syntes honom nödvändigt att de nu under arbete varande vidlyftiga sjömätningarna i Bottniska viken bedrefves med all den kraft, som kunde utvecklas med sjökarteverkets nuvarande fartygsmateriel, föreslagit en förhöjning af 10,000 kronor i anslaget till sjökarteverket.

Departementschefen, som i allo delade chefens för sjökarteverket åsigt om nödvändigheten att så skyndsamt som möjligt bedrifva och afsluta sjömättningsarbetena i Bottniska viken samt att i allmänhet detta karteverks arbeten bedrefves i den utsträckning, som dess fartygsmateriel tilläte, helst de äldre sjökorten öfver större delen af Bottniska kusten icke på långt när vore så tillförlitliga som sjöfartens trygghet kräfde, har tillstyrkt bifall till den af chefen för sjökarteverket föreslagna anslagsförhöjningen.

Enär förevarande anslag är reservationsanslag och således hvad å anslaget ena året kunnat besparas får under följande år användas, samt, enligt senaste kapitalkonto till rikshufvudboken, vid början af år 1891 å anslaget fans en från föregående år reserverad behållning af 6,729 kronor 1 öre, hemställer utskottet,

att, med afslag å Kongl. Maj:ts förevarande framställning, anslaget till sjökarteverket må i 1893 års riksstat uppföras med oförändradt belopp af 60,000 kronor.

Durchmarschkostnader.

11:o. Under hänvisning till hvad i statsrådsprotokollet å sid. 24 i ämnet meddelas, får utskottet, i enlighet med Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, hemställa,

Bih. till Riksd. Prot. 1892. 4 Saml. 1 Afd. 4 Häft.

Angående
durchmarsch-
kostnader
m. m.
[14.]

att anslaget till durchmarschkostnader, 14,000 kronor, må i 1893 års riksstat nedsättas med 4,000 kronor till 10,000 kronor.

Lots- och fyrinrättningen med lifräddningsanstalterna.

Angående
lots- och fyr-
inrättningen
med lifrädd-
ningsanstal-
terna.
[15.]

12:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att det till lots- och fyrinrättningen med lifräddningsanstalterna erforderliga penningeanslag måtte upptagas till enahanda belopp, hvartill inkomsten af titeln fyr- och båkmedel beräknats, eller till 1,200,000 kronor, och följaktligen anslaget, med inberäkning af deri ingående friheter och ersättningar, 409 kronor, utföras med 1,200,409 kronor; hvarvid Kongl. Maj:t tillika förutsett, att de å inkomsttiteln fyr- och båkmedel uppkommande öfverskott fortfarande finge såsom hittills användas för de med anslaget afsedda ändamål.

Med erinran att Kongl. Maj:ts nu gjorda framställning öfverensstämmer med hvad af 1891 års Riksdag i afseende å förevarande anslag beslutats och jemväl vid föregående riksdagar blifvit godkändt, får utskottet hemställa,

att Riksdagen må bifalla hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit.

Öfriga ordinarie anslag.

Angående
öfriga ordi-
narie anslag.

13:o. Beträffande öfriga, här ofvan ej omnämnda ordinarie anslag under denna hufvudtitel har Kongl. Maj:t icke föreslagit någon förändring; och får utskottet hemställa,

att samtliga de ordinarie anslagen under denna hufvudtitel, hvilka här ofvan icke blifvit särskildt omförmälda, må i 1893 års riksstat upptagas till oförändrade belopp, dock att anslaget till skrifmaterialier och expenser, ved m. m. må få till beloppet jemkas i den mån, som för jemnande af hufvudtitelns slutsumma kan finnas erforderligt.

Extra anslag.

Förutom det extra anslag å 50,000 kronor, om hvilket utskottet här ofvan under punkt 3:o meddelat yttrande, hafva för *tillfälliga* behof inom sjöförsvaret följande extra anslag för år 1893 ifrågakommit.

Fartygsmateriel.

14:o. I enlighet med Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning hemställer utskottet,

att till *fullbordande af pansarbåten Thule* ett extra anslag af 1,118,000 kronor må för år 1893 anvisas.

Angående
anslag till
fullbordande
af pansarbåten
Thule.
[16.]

Artillerimateriel och skjutförsök.

15:o. Till anskaffning af *artillerimateriel* och anställande af *skjutförsök* har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att bevilja på extra stat ett belopp af 676,300 kronor samt deraf för år 1893 anvisa 530,000 kronor.

Enligt hvad af statsrådsprotokollet (sid. 25—27) inhemtas, hade marinförvaltningen på skäl, som finnes i samma protokoll återgifna, hemställt, att Kongl. Maj:t måtte för år 1893 af Riksdagen begära följande anslag å extra stat, nemligen:

Angående
anslag till
artilleri-
materiel och
skjutförsök.
[17.]

Till fartygen:

4 st. 65 mm. kanoner med lavettage...	kr. 8,000: —
10 st. 25 mm. tvåpipiga kulsprutor.....	» 47,000: —
400 revolverar	» 18,500: —
	<hr/>
	Transport 73,500: —

	Transport	kr. 73,500: —	
100 st. 25 cm. pansargranater af stål.....	»	25,000: —	
100 st. 25 cm. granater.....	»	10,500: —	
1,000 st. 65 mm. projektiler.....	»	4,300: —	
2,000 st. 57 mm. patroner.....	»	30,000: —	
40,000 st. 25 mm. patroner.....	»	62,000: —	
30,000 kg brunt prismatiskt krut.....	»	81,000: —	
Till ersättande af förbrukadt krut.....	»	18,000: —	304,300: —

Till sjöbefästningarne:

Till bestridande af återstående kostnad för de beställda 3 st. 24 cm. kanonerna samt desammas uppställande å Kungs- holms fästning.....	kr. 290,000: —	
samt till anskaffande af 150 st. stålprojek- tiler och lika många laddningar brunt prismatiskt krut.....	» 72,000: —	362,000: —
<i>Till skjutförsök och inskjutning af kanoner</i>		10,000: —
	Summa kronor	676,300: —

Vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t yttrade departementschefen, att, då det vore i högsta grad önskvärdt, att den år efter år anmälda bristen i fartygens artilleriutredning afhjelpes snarast möjligt och samtidigt dermed att sjöbefästningarne, åtminstone i hvad sådant berodde på de från femte hufvudtiteln utgående anslag, försattes i försvarsdugligt skick, han obetingadt skulle velat tillstyrka Kongl. Maj:t att, oaktadt det belopp, som marinförvaltningen sålunda anmält såsom behöfligt, icke obetydligt öfverstege hvad för ifrågavarande ändamål i allmänhet blifvit anvisadt, hos Riksdagen hemställa, att hela den af marinförvaltningen till artillerimateriel begärda summan 676,300 kronor måtte för nästkommande år anvisas och den befintliga bristen sålunda utjemnas; men på grund af nödvändigheten att begränsa de extra anslagen inom de belopp, som kunde för hufvudtiteln få afses, ansåge departementschefen sig böra föreslå en inskränkning i så måtto, att det till artillerimateriel för fartygens behof beräknade belopp 304,300 kronor måtte fördelas på två år, så att Kongl. Maj:t väl föresloge Riksdagen att bevilja hela detta belopp men deraf anvisa för år 1893 allenast

omkring hälften eller, till jemnande af hela anslaget till artillerimateriel, 158,000 kronor. Sedan den nu befintliga bristen blifvit på sådant sätt afhjelpat, borde extra anslag för dylika ändamål, förutom till anskaffning i mån af behof till en andra utredning ammunition samt till ersättande af förbrukadt krut, derefter endast undantagsvis kunna ifrågakomma, om — på sätt egt rum såväl med den förra året levererade nya kanonbåten som med de senast beviljade minbåtarna — vid äskande af anslag till nya fartyg samtliga med deras försättande i komplett och stridsdugligt skick förenade kostnader, med undantag af en andra utredning ammunition, upptoges i den begärda anslagssumman.

Då departementschefen i likhet med marinförvaltningen äfven för innevarande år ansåge ett belopp af 10,000 kronor nödigt för anställande af skjutförsök och inskjutning af kanoner, skulle alltså till artillerimateriel för år 1893 ifrågakomma följande belopp:

till fartygen	kr. 158,000: —
» sjöbefästningarne	» 362,000: —
» skjutförsök	» 10,000: —

eller tillhopa kr. 530,000: —,

och har departementschefen för den skull hemställt, att Kongl. Maj:t behagade föreslå Riksdagen att till artillerimateriel och skjutförsök bevilja på extra stat ett belopp af 676,300 kronor samt deraf för år 1893 anvisa 530,000 kronor.

Till anskaffning af artillerimateriel beviljade 1891 års Riksdag ett belopp af 490,000 kronor, afsedt hufvudsakligen till inköp af tre kraftiga pansarbrytande kanoner med lavettage för Kungsholms fästning, samt anvisade deraf för år 1892 200,000 kronor; och har Kongl. Maj:t nu för artillerimateriel till sjöbefästningarna äskat sammanlagdt 362,000 kronor. Utskottet har emellertid ansett detta belopp böra inskränkas till anvisande af återstoden å förenämnda, vid senaste riksdag till anskaffning af artillerimateriel beviljade anslag, eller till 290,000 kronor, hvarigenom behofvet af medel för nyssnämnda kanonanskaffning skulle blifva tillgodosedt.

Till artillerimateriel för fartygen har marinförvaltningen anmält ett anslagsbehof af 304,300 kronor, hvilket belopp departementschefen ansett lämpligen kunna fördelas på två år, att för år 1893 utgå med 158,300 kronor. Härjemte har till skjutförsök och inskjutning af kanoner äskats 10,000 kronor. Utskottet, som icke haft något att erinra mot anvisande af 10,000 kronor till skjutförsök och inskjutning af kanoner, har, med hänsyn dertill att jemväl andra anslagsbehof under

denna hufvudtitel måste tillgodoses, icke funnit sig böra för artillerimateriel till fartygen tillstyrka beviljande af större belopp för år 1893 än 100,000 kronor. Vid bifall till hvad utskottet sålunda ansett sig böra tillstyrka skulle alltså till artillerimateriel och skjutförsök för nästa år utgå tillsammans 400,000 kronor.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må endast på det sätt bifallas, att Riksdagen på extra stat för år 1893 anvisar:

- a) till bestridande af återstående kostnad för de beställda 3 st. 24 cm. kanonerna samt desammas uppställande å Kungsholms fästning 290,000 kronor;
- b) för fartygens behof af artillerimateriel 100,000 kronor; samt
- c) till skjutförsök och inskjutning af kanoner 10,000 kronor.

Minväsendet.

Angående
anslag till
rörliga min-
försvaret.

[18.]

16:o. Till *rörliga minförsvaret* har Kongl. Maj:t på extra stat för år 1893 äskat ett belopp af 100,000 kronor.

Efter att hafva erinrat, att Riksdagen år 1890 till en första utredning till de af 1889 års riksdag beviljade två minbåtarne beviljade ett extra anslag af 75,000 kronor, samt redogjort för den nu befintliga tillgången af minor, har departementschefen till statsrådsprotokollet (sid. 29) anført att, om, såsom hittills i allmänhet blifvit förutsatt och jemväl af marinförvaltningen ansetts behöfigt, två utredningar för hvarje minbåt och för hvarje med mintub försedt större fartyg borde finnas, i likhet med hvad som vore föreskrifvet beträffande annan ammunition för fartygen, skulle utöfver den nuvarande mintillgången erfordras 86 minor för redan befintliga minfartyg, motsvarande en kostnad af omkring 750,000 kronor.

Af till statsrådsprotokollet anförda skäl skulle emellertid, enligt departementschefens åsigt, en utredning jemte en mina i reserv för hvarje minbåt vara allt hvad vi behöfde; detta dock endast under förutsättning, att samtliga dessa minor vore fullgoda och icke användes för annat än verkligt krigsbruk, samt att fördenskull derutöfver för de nödvändiga

årliga öfningarne funnes ett tillräckligt antal exercisminor, hvartill de äldre mest begagnade minorna kunde uttagas. Dessa kunde tillika tjena såsom en ytterligare reserv under krig; öfriga minor skulle deremot efter verkställd inskjutning endast få utlemnas vid krigsrustning.

Det antal med mintuber försedda fartyg och båtar, som med det nu årligen anvisade öfningsanslaget borde ifrågakomma att samtidigt under fredstid rustas för expedition, öfverstiger enligt departementschefens åsigt, icke 10; och om för hvartdera af dessa funnes tillgång på 2 exercisminor — således tillhoppa 20 dylika, hvilket borde vara fullt tillräckligt, förutsatt att en och annan, som möjligen förlorades eller blefve obrukbar, framdeles ersattes — skulle, med iakttagande af förutnämnda öfverskott och brist å minor för *en* utredning, och om till exercisminor uttoges 20 st., hälften 38 cm. och hälften 35 cm. af de nu befintliga, mest begagnade minorna, samt 6 st. 38 cm. och 9 st. 35 cm. nya afsåges såsom reserv, tillhoppa 13 st. 38 cm. och 21 st. 35 cm. minor vara allt som behöfde anskaffas för komplettering af det nuvarande behovet af sjelfgående minor, och om, på sätt vid de senast beviljade minbåtarne egt rum, antalet minor inginge i den till minbåtarne begärda anslagssumman, borde icke heller brist af minor framdeles ifrågakomma. Kostnaden för förenämnda 34 minor beräknades till 290,000 kronor och, om derifrån afdroges 5,000 kronor, som å redan anvisade anslag till sjelfgående minor funnes odisponerade, kunde enligt departementschefens åsigt behovet af extra anslag för ifrågavarande ändamål inskränkas till 285,000 kronor och, om denna summa fördelades på tre år, borde, på sätt marinförvaltningen föreslagit, ett belopp af 100,000 kronor äskas för år 1893; hvarför departementschefen hemställt, att Kongl. Maj:t derom måtte hos Riksdagen göra framställning.

Utskottet, som emot Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke haft något att erinra, hemställer,

att Riksdagen må till rörliga minförsvaret på extra stat för år 1893 anvisa 100,000 kronor.

17:o. Till *fasta och tillfälliga minförsvaret* har Kongl. Maj:t på extra stat för år 1893 äskat ett belopp af 150,000 kronor.

Marinförvaltningen hade, såsom statsrådsprotokollet upplyser å sid. 30, i dess förslag angående utgifterna under riksstatens femte hufvudtitel för år 1893 anfört, att under de tio sistförflutna åren, för utvecklingen af vårt fasta minförsvar, hvad anginge positionsmateriel, årligen användts i medeltal omkring 100,000 kronor, hvilket belopp enligt för-

Angående
anslag till
fasta och till-
fälliga min-
försvaret.

[19.]

valtningens åsigt icke heller för framtiden kunde nedsättas, såvida en utveckling af detta försvar skulle systematiskt bedrifvas; och hade marinförvaltningen därför hemställt, att sistnämnda summa jemväl för år 1893 måtte af Riksdagen för nämnda ändamål begäras; hvarjemte marinförvaltningen föreslagit, att till fortsatt anskaffning af mindre minor, hvilka för sin lätthandterlighet benämnts *handminor* och vore afsedda för tillfälliga minspärningar, måtte äskas 50,000 kronor, i hvilket belopp då jemväl kunde inbegripas behöfliga medel för inköp af bomullskrut såväl för handminorna som för fyllande af den brist i bomullskrutförråden, hvilken beräknades komma att uppstå intill år 1893.

Då den modellhandmina, som blifvit tillverkad och förliden sommar pröfvad, enligt rapport af de sakkunnige, som beordrats att öfvervara försöken, visserligen befunnits fullt tillfredsställande med hänsyn till lätthandterlighet, klargörande, utläggande och hemtagning; men tiden och de till buds stående medlen icke medgifvit så detaljerade försök som med densamma bort ega rum, och då hvarken minans antändningsmateriel eller förstörelseverkan kunnat praktiskt utrönas, borde, enligt departementschefens mening, ytterligare och mera omfattande försök med dylika minor anställas, innan tillverkning deraf i större utsträckning egde rum, om än de förbättringar, som af de sakkunnige vid förenämnda försök ansetts erforderliga samt vidtagits, efter förnyad pröfning befunnits så tillfredsställande, att några vidare försök med modellminan icke ansetts behöfliga. Marinförvaltningen hade äfven för afsigt att med för ändamålet anvisade medel till en början bestrida kostnaden för tillverkning af endast 10 minor, att utlemnas nästkommande sommar dels till mineringsafdelningen och dels till på expedition utgående fartyg för att ytterligare pröfvas och först, sedan sådan pröfning blifvit verkställd och utfallit gynnsamt, använda återstoden af anslaget för tillverkning af handminor i större antal.

Under sådana förhållanden ansåge departementschefen det af marinförvaltningen till handminor m. m. för år 1893 anmälda anslagsbelopp vara till fyllest.

Efter att till statsrådsprotokollet (sid. 31 och 32) hafva redogjort för handminans användning anför departementschefen vidare, att då de vigtiga minpositionerna såväl vid Oscar-Fredriksborg och Vaxholm som vid inloppen till Karlskrona nu vore fullständigt ordnade och positionen i Södertelje skärgård nästkommande år äfvenledes torde blifva försatt i försvarsdugligt skick, förutsatt att Riksdagen beviljade den af marinförvaltningen begärda summan 100,000 kronor till minpositionsmateriel, och då frågan huru många och hvilka farleder och inlopp vidare ansåges

böra skyddas medelst fasta minpositioner i väsentlig mån komme att bero af huruvida handminan, efter dermed anställda ytterligare och uttömmande försök befunnes fullt ändamålsenlig för tillfällig minspärning, i hvilket fall de dyrbara fasta minpositionernas antal kunde väsentligt minskas under hvad som eljest ansåges oundgängligen nödigt, kunde för år 1893 sistnämnda summa anses tillräcklig för anskaffande af positionsmateriel.

Skulle handminan komma att motsvara de fordringar, som af densamma förväntades, skulle derigenom enligt departementschefens förmenande stora och värdefulla såväl ekonomiska som praktiska fördelar vinnas.

Under afvaktan på ytterligare pröfning af handminan har departementschefen därför hemställt, att Kongl. Maj:t täcktes för år 1893 af Riksdagen till minpositions- och handminemateriel äska ett anslag af tillhoppa 150,000 kronor, deruti äfven borde få inbegripas de kostnader, som för minväsendets utveckling i öfrigt blefve erforderliga.

Anvisande af högre anslagsbelopp för minväsendets behof än hvad 1891 års Riksdag för ändamålet beviljade, eller 200,000 kronor, har utskottet ansett icke nu böra ifrågakomma. Då Kongl. Maj:t för detta ändamål äskat sammanlagdt 250,000 kronor, har utskottet alltså funnit beloppet böra nedsättas till 200,000 kronor, att utgå med 100,000 kronor till rörliga minförsvaret, såsom utskottet jemväl i nästföregående punkt föreslagit, och med 100,000 kronor till fasta och tillfälliga minförsvaret. För nedsättning i det till sistnämnda ändamål äskade anslagsbelopp torde äfven tala den omständighet, att tillräcklig erfarenhet ännu icke vunnits om den så kallade handminans användbarhet för afsedt ändamål. Utskottet hemställer därför,

att Riksdagen må till fasta och tillfälliga minförsvaret på extra stat för år 1893 anvisa 100,000 kronor.

Kruthus å Bergholmen.

18:o. Under erinran att 1891 års Riksdag till uppförande af *kruthus å Bergholmen* beviljade 42,500 kronor samt deraf för år 1892 anvisade 21,250 kronor, får utskottet, i enlighet med Kongl. Maj:ts derom görande framställning, hemställa,

Angående
anslag till
kruthus å
Bergholmen.
[20.]

att till fullbordande af kruthus å Bergholmen ett belopp af 21,250 kronor må på extra stat för år 1893 anvisas.

Signal- och telefonstationer.

Angående
anslag till
signal- och
telefon-
stationer.
[21.]

19:o. Under erinran att sistlidna års Riksdag till anläggning af *signal- och telefonstationer* beviljade 92,000 kronor samt deraf för år 1892 anvisade 46,000 kronor, får utskottet, i enlighet med Kongl. Maj:ts derom gjorda förslag, hemställa,

att till signal- och telefonstationer ett belopp af 46,000 kronor må på extra stat för år 1893 anvisas.

Tillbyggnad af underbefälsskolans hus i Karlskrona.

Angående
underbefälss-
kolans hus i
Karlskrona.
[22.]

20:o. Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen dels medgifva, att för tillbyggnad af underbefälsskolans hus i Karlskrona måtte användas hos marinförvaltningen inestående odisponerade 14,416 kronor 48 öre af de för tioårsvakanserna i Blekinge län och Södra Møre härad af Kalmar län influtna båtsmansvakansafgifter, dels ock för samma tillbyggnad bevilja ett belopp af 110,583 kronor 52 öre samt deraf för år 1893 anvisa 56,000 kronor.

Beträffande ifrågavarande anslagsbehof, hvilket, såsom synes af statsrådsprotokollet, under en följd af år och äfven för år 1893 framhållits af såväl stationsmyndigheterna i Karlskrona som marinförvaltningen, tillåter sig utskottet hänvisa till den utredning, nämnda protokoll derom innehåller å sid. 34—36, och vill här endast erinra, att en liknande framställning af Kongl. Maj:t gjordes till 1886 års riksdag, hvilken emellertid fann sig vid dåvarande förhållanden icke kunna bifalla densamma.

Den för nämnda tillbyggnads uppförande erforderliga kostnad hade i framställningen till 1886 års riksdag upptagits till 177,300 kronor, hvaruti då likväl ingått ett belopp af 52,300 kronor för sådan anordning af tillbyggnaden, att i densamma jemväl skulle inkaserneras sjöbeväring. Sedan likväl, i följd af Riksdagens afslag på framställningen, sjöbeväringen af brist på kasernutrymme måst, ehuru med ökad kostnad, inrymmas dels å stationens skolfartyg och dels å Kungsholms fästning,

hade i det nu framställda tillbyggnadsföreslaget beredande af utrymme för sjöbeväringen icke blifvit ifrågasatt och kostnaden derigenom reducerats till den ursprungligen beräknade af 125,000 kronor.

Beträffande medel till bestridande af denna kostnad hade marinförvaltningen anfört, att af de båtsmansvakansafgifter för tioårsvakanser inom Blekinge län och Södra Möre härad af Kalmar län, hvilka afgifter till förvaltningen inlevererats innan 1885 års riksdags beslut om dessa afgifters upptagande bland statsverkets inkomster började tillämpas, återstode ett belopp af 14,416 kronor 48 öre, hvilken tillgång syntes marinförvaltningen lämpligen kunna tagas i anspråk för nu ifrågavarande ändamål, samt att hvad derutöfver erfordrades, eller 110,583 kronor 52 öre, borde å extra stat anvisas.

Utskottet, som emot Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke haft något att erinra, får hemställa,

att Riksdagen må för tillbyggnad af underbefälskolans hus i Karlskrona bevilja 125,000 kronor och deraf för år 1893 anvisa dels hos marinförvaltningen innestående odisponerade 14,416 kronor 48 öre af de för tioårsvakanserna i Blekinge län och Södra Möre härad af Kalmar län influtna båtsmansvakansafgifter, dels ock såsom extra anslag 56,000 kronor.

Exercishus och ekonomibyggnader å Kungsholms fästning och Vestra Hästholmen.

21:o. Kongl. Maj:t har för uppförande af *exercishus och ekonomibyggnader å Kungsholms fästning och Vestra Hästholmen* på extra stat för år 1893 äskat 67,500 kronor.

Angående
exercishus &
Kungsholms
fästning m. m.

[23.]

Ifrågavarande byggnader äro, på sätt inhemtas af statsrådsprotokollet, till hvilket utskottet i öfrigt får hänvisa (sid. 37—39), afsedda för den föreslagna nya fästningsartillericorpsen och de 500 man af sjöbeväringen, som vid corpsen skulle öfvas.

Såsom utskottet redan i punkt 4 af detta utlåtande anfört, har utskottet ansett lämpligare att, i stället för anvisande af särskildt extra anslag för ifrågavarande ändamål, medgifvande lemnas att med under uppsättningstiden uppkommande besparingar å det ordinarie anslaget till fästningsartillericorpsen tillgodose omförmälda byggnadsbehof, hvarom utskottet jemväl under nyssnämnda punkt framställt förslag.

I enlighet dermed hemställer utskottet,

att, under förutsättning af bifall till hvad utskottet i punkt 4:o af detta utlåtande hemställt, Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke må af Riksdagen bifallas.

Sängservis och beklädnad för de för sjöbefästningarne vid Karlskrona afsedda värnpligtige.

Angående
sängservis och
beklädnad åt
värnpligtige.

22:o. Slutligen har Kongl. Maj:t till sängservis och första uppsättningen beklädnad åt 500 man värnpligtige å extra stat för 1893 äskat ett belopp af 46,000 kronor.

[24.]

Såsom af statsrådsprotokollet inhemtas skulle ifrågavarande 500 man värnpligtige erhålla sin öfning vid den föreslagna nya fästningsartillericorpsen.

Då utskottet i punkten 4:o af detta utlåtande tillstyrkt bifall till Kongl. Maj:ts förslag om upprättande af nämnda corps, får utskottet, till följd deraf, hemställa,

att Riksdagen må till sängservis och beklädnad för 500 man värnpligtige på extra stat för år 1893 anvisa 46,000 kronor.

Stockholm den 11 mars 1892.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservationer:

vid *punkten 4:o* (angående en fästningsartillericorps vid Karlskrona) af herrar *A. Persson, P. Andersson, G. Eriksson, P. Ersson, O. Jonsson, L. Jönsson, I. Lyttkens, C. Persson, N. Petersson, A. P. Danielson, S. G. von Friesen* och *Ollas A. Ericsson*, hvilka yrkat, att utskottets yttrande och förslag i denna punkt skulle erhålla följande lydelse:

»Enär flottan så nyligen som år 1887 erhållit den nya sjömanscorpsen, till hvilken jemväl höra två fästningsartillerikompanier, som af flottans befäl och underbefäl öfvas, har utskottet ansett, att, innan sjömanscorpsen blifvit fullständigt uppsatt och tillräcklig erfarenhet vunnits om den nya organisationens användbarhet äfven för ifrågavarande ändamål, samt den länge uppskjutna viktiga frågan om landtförsvarets ordnande blifvit löst, med uppsättande af nya trupper vid flottan bör anstå.

I anledning häraf får utskottet, som med förenämnda uppfattning icke funnit nödigt ingå i närmare pröfning af de af herr *G. Eriksson* m. fl. i ofvanberörda motion uppställda vilkor, hemställa,

att såväl Kongl. Maj:ts förevarande framställning som herr *G. Eriksson*s m. fl. motion i denna del icke må af Riksdagen bifallas.»

vid *punkten 5:o* (angående anslaget till beklädnad åt sjömans- och skeppsgossecorpserna):

af herrar *P. Andersson, G. Eriksson, S. G. von Friesen* och *Ollas A. Ericsson*.

vid *punkten 10:o* (angående anslaget till sjökarteverket):

af herrar grefve *G. Sparre*, grefve *E. C. A. Piper*, *R. G. von Hedenberg*, friherre *A. R. von Kræmer*, *K. Bohnstedt*, *A. G. Svedelius*, *C. G. S. Ehrenborg*, *G. D. R. Tornérhjelm*, *I. Kerfstedt*, *E. Fränckel* och *I. Wijk*, hvilka ansett, att utskottet bort hemställa, att, med bifall till Kongl. Maj:ts förslag, anslaget till sjökarteverket, nu 60,000 kronor, måtte höjas med 10,000 kronor till 70,000 kronor.

vid *punkten 15:o* (angående anslag till artillerimateriel och skjutförsök):

af herrar *R. G. von Hedenberg* och *K. Bohnstedt*, som yrkat, att utskottets hemställan i denna punkt skulle erhålla följande lydelse:

»att Kongl. Maj:ts förevarande förslag må på det sätt bifallas, att Riksdagen på extra stat för år 1893 anvisar till artillerimateriel och skjutförsök ett belopp af 530,000 kronor.»

vid *punkten 21:o* (angående exercishus å Kungsholms fästning m. m.)
och *punkten 22:o* (angående sängservis och beklädnad åt värnpligtige):
af herrar *A. Persson, P. Andersson, G. Eriksson, P. Ersson, O. Jonsson, L. Jönsson, I. Lyttkens, C. Persson, N. Petersson, A. P. Danielson, S. G. von Friesen* och *Ollas A. Ericsson*.

Herrar *H. P. P. Tamm, F. Boström, C. Lundeberg* och *P. Pehrsson* hafva begärt få antecknadt, att de icke deltagit i förestående hufvudtitels behandling inom utskottet.

Likaledes skulle här antecknas, att herrar *C. E. Casparsson, V. N. Ekenman* och *O. W. Odelberg* icke inom utskottet varit närvarande vid behandlingen af de under n:is 10—22 af förestående utlåtande upptagna ärenden.

Subjektive Einwirkung

Isoliertes Verhalten

BILAGOR.

Seite 1

Einleitung

Die Bedeutung der Bilagor

1. Abschnitt

Die Entstehung der Bilagor

Die Entwicklung der Bilagor

Die Wirkung der Bilagor

Die Bedeutung der Bilagor

Die Entstehung der Bilagor

Die Entwicklung der Bilagor

Die Wirkung der Bilagor

Die Bedeutung der Bilagor

Bil.

Tabell öfver ordinarie anslagen under

1892 års riksstat anslår:							
Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på förslag.				Summa.	
		Friheter.		Ersättningar.			
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
17,000	—	—	—	—	—	17,000	—
26,800	—	—	—	—	—	26,800	—
38,600	—	—	—	—	—	38,600	—
82,400	—	—	—	—	—	82,400	—
1,579,734	—	—	—	—	—	1,579,734	—
32,000	—	—	—	—	—	32,000	—
6,400	—	—	—	—	—	6,400	—
287,500	—	—	—	—	—	287,500	—
452,450	—	—	—	—	—	452,450	—
—	—	75,500	—	26,400	—	101,900	—
114,000	—	—	—	—	—	114,000	—
60,000	—	—	—	—	—	60,000	—
S:gr 2,532,084	—	75,500	—	26,400	—	2,633,984	—
T:rpt 2,614,484	—	75,500	—	26,400	—	2,716,384	—

Sjöförsvars-

Departementet och

Departementschefen
 Departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli
 Marinförvaltningen

Flottans

Aföning för flottans corpser och stater. Nuva-
 Ökas den ändrade organisationen af sjömans-
 och till kostnaderna för 1:a repetitions-
 Till en fästningsartillericorps för sjöbefästningarne
 Ålderstillägg, *förslagsanslag*
 Pensionering af reservbefäl, *förslagsanslag*, högst
 Beklädnad åt sjömans- och skeppsgossecorpserna,
 Naturaunderhåll, *förslagsanslag*
 Båtsmansindelingen
 Ersättning för vakanta rusthållsnummer i Blekinge
 Lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna, *för-*

*) Öfver detta anslag kommer utskottet att framdeles afgifva utlåtande.

Litt. A.

riksstatens Femte hufvudtitel.

		Förslag till blifvande riksstat:							
		Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jem- förlig anvisning, på förslag.				Summa.	
				Friheter.		Ersättningar.			
		Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
departementet.									
öfverstyrelsen.									
.....		17,000	—	—	—	—	—	17,000	—
samt kommandoexpeditionen		26,800	—	—	—	—	—	26,800	—
.....		38,600	—	—	—	—	—	38,600	—
S:gr		82,400	—	—	—	—	—	82,400	—
personal.									
rande belopp		1,579,734	—	—	—	—	—	1,579,734	—
corpsen med		66,000	—	—	—	—	—	66,000	—
kursen för reservofficerare med 2,200: —		68,200	—	—	—	—	—	68,200	—
vid Karlskrona, <i>reservationsanslag</i> (nytt)		1,647,934	—	—	—	—	—	1,647,934	—
.....		189,600	—	—	—	—	—	189,600	—
.....		32,000	—	—	—	—	—	32,000	—
.....		6,400	—	—	—	—	—	6,400	—
<i>reservationsanslag</i>		287,500	—	—	—	—	—	287,500	—
.....		452,450	—	—	—	—	—	452,450	—
.....		—	—	75,500	—	26,400	—	101,900	—
län och Södra Möre härad af Kalmar län		114,000	—	—	—	—	—	114,000	—
<i>slagsanslag</i> *)		60,000	—	—	—	—	—	60,000	—
S:gr		2,789,884	—	75,500	—	26,400	—	2,891,784	—
Tr:pt		2,872,284	—	75,500	—	26,400	—	2,974,184	—

1892 års riksstat anslår:								
Anvisning i kontant.	Indelning och dermed jemförlig anvisning, på förslag.						Summa.	
	Friheter.		Ersättningar.					
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	
Trp:t	2,614,484	—	75,500	—	26,400	—	2,716,384	—
	1,220,000	—	—	—	—	—	1,220,000	—
	670,000	—	—	—	—	—	670,000	—
	72,400	—	—	—	—	—	72,400	—
	39,820	—	—	—	—	—	39,820	—
	60,000	—	—	—	—	—	60,000	—
	15,000	—	—	—	—	—	15,000	—
	14,000	—	—	—	—	—	14,000	—
	39,000	—	—	—	—	—	39,000	—
	19,175	—	—	—	—	—	19,175	—
	25,000	—	—	—	—	—	25,000	—
	46,852	—	—	—	—	—	46,852	—
	12,500	—	—	—	—	—	12,500	—
S:gr	1,013,747	—	—	—	—	—	1,013,747	—
	1,200,000	—	405	—	4	—	1,200,409	—
	86,150	—	—	—	—	—	86,150	—
	9,000	—	—	—	—	—	9,000	—
	13,000	—	—	—	—	—	13,000	—
S:gr	1,308,150	—	405	—	4	—	1,308,559	—
S:ma	6,101,931	—	75,905	—	26,404	—	6,258,690	—

Flottans

Flottans nybyggnad och underhåll, *reservations-Ökas med*

Diverse

Flottans öfningar, *reservationsanslag*

Sjöbeväringens vapenöfningar, samt beklädnad och Undervisningsverken:

Sjökrigsskolan*)

Skeppsgosseskolan

Sjökarteverket, *reservationsanslag*

Stipendier åt sjöofficerare under anställning i ut-Durschmarchkostnader, *reservationsanslag*. Nuva-Minskas med

Sjukvård

Diverse behof

Rese- och traktamentspenningar, *förslagsanslag* ..

Skrifmaterialier och expenser, ved m. m. *förslags-Extra utgifter*

Han-

Lots- och fyrinrättningen med lifräddningsanstal-Undervisningsanstalter för sjöfart

Nautisk-meteorologiska byrån

Ålderstillägg för personalen vid undervisnings-tisk-meteorologiska byrån, *förslagsanslag*

*) Öfver detta anslag kommer utskottet att framdeles afgifva utlåtande.

		Förslag till blifvande riksstat:							
		Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jem- förlig anvisning, på förslag.				Summa.	
				Friheter.		Ersättningar.			
		Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
materiel.									
	Tr:pt	2,872,284		75,500		26,400		2,974,184	
<i>anslag.</i>	Nuvarande belopp	1,220,000: —							
		19,000: —						1,239,000	
		1,239,000		—		—		1,239,000	
anslag.									
		670,000		—		—		670,000	
	ersättning därför, <i>förslagsanslag</i> *)	72,400		—		—		72,400	
		31,040: —							
		8,780: —		39,820		—		39,820	
		60,000		—		—		60,000	
	ländsk tjänst eller kommandering utrikes varande belopp	14,000: —		15,000		—		15,000	
		4,000: —		10,000		—		10,000	
				39,000		—		39,000	
				19,175		—		19,175	
				25,000		—		25,000	
	<i>anslag</i>	46,852		—		—		46,852	
		12,500		—		—		12,500	
	S:gr	1,009,747		—		—		1,009,747	
deln.									
	terna, <i>reservationsanslag</i>	1,200,000		405		4		1,200,409	
		86,150		—		—		86,150	
		9,000		—		—		9,000	
	anstalterna för sjöfart och föreståndaren vid nau-	13,000		—		—		13,000	
	S:gr	1,308,150		405		4		1,308,559	
	Summa	6,429,181		75,905		26,404		6,531,490	

Bil. Litt. B.

**Tabell öfver extra ordinarie anslagen under riksstatens
F e m t e hufvudtitel.**

	Kronor.	ö.
Sjöförsvarsdepartementet.		
Till genomförande under år 1893 af löneregleringen för flottan ...	50,000	—
» fullbordande af pansarbåten Thule	1,118,000	—
» bestridande af återstående kostnad för 3 st. 24 cm. kanoner samt desammas uppställande å Kungsholms fästning	290,000	—
För fartygens behof af artillerimateriel	100,000	—
Till skjutförsök och inskjutning af kanoner	10,000	—
» rörliga minförsvaret	100,000	—
» fasta och tillfälliga minförsvaret	100,000	—
» fullbordande af kruthus å Bergholmen	21,250	—
» signal- och telefonstationer	46,000	—
För tillbyggnad af underbefälsskolans hus i Karlskrona	56,000	—
Till sängservis och beklädnad för 500 man värnpligtige	46,000	—
Summa	1,937,250	—